

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Primer mite | Les evidències comencen a ser definitives: l'edat d'or és morta i enterrada. Definitivament. En èpoques pretèrites, el senglar exigia que el mateix Hèracles li dedicés el seu quart treball a Erimant; o que alguns argonautes i la protegida d'Artemisa, Atalanta, en cecessin un d'enorme a Calidó. Els porcs senglars són els responsables de la mort de personatges d'alta volada de l'antigor: el grec i bell Adonis, el siríà Tammuz, Osiris, Anceu d'Arcàdia, Carmano de Lídia o l'irlandès Diarmuid. El déu guardià nòrdic Heimdall va ser nodrit amb sang de porc senglar. En la mitologia cèltica és un animal diví. En canvi, en la nostra edat de ferro, clamem contra les porcades de senglars que destrossen els conreus; necessitem dels caçadors que els matin, però ens queixem que per a ells això sigui un entreteniment; vivim en urbanitzacions i els molt porcs passen com per ca la sogra pel mig dels carrers. Són una plaga que destrossa camps, que complica economies familiars, que aixafa cotxes. Han perdut l'halo èpic que tenien els seus avantpassats i que es van guanyar per les seves matances, però, sobretot, perquè

eren molt pocs. Ara, en l'edat de ferro, de tot, n'hi ha tant! I tan mal fet!

Segon mite | Quasi als orígens dels temps, fou Cronos, que devorava els seus fills fins que Zeus li parà els peus i les barres i, amb els anys, Cronos esdevingué El Pare Temps. També aquest mite s'ha transformat al Pla de l'Estany en una mostra més de l'edat de ferro: s'ha creat un Banc del Temps. Si no considerem el nom (els homes grisos del Banc del temps són el que amarguen l'existència de Momo i els seus amics i els humans en general), la proposta és interessant, i desinteressada: és un grup de gent disposada a intercanviar serveis, coneixements, tasques; el seu temps. És un banc que funciona sense diners, ja que el que s'intercanvia són serveis per temps. Tots els serveis es valoren segons el temps que es triga a fer-los, independentment del que es tracti. Encara que sembli un oxímoron —en els temps que corren...— és un banc solidari, amb valors com ara la promoció de la integració social de les persones que experimenten aïllament i/o disposen de menys recursos, els intercanvis intergeneracionals i interculturals; la coneixença, la igualtat, la confiança i la cooperació; la conciliació de la vida personal, familiar i laboral...

El tercer mite | «*Uncle*, ja que parles de mites —amb no gaire fortuna, tot sigui dit— que et semblaria recordar,

a propòsit del retorn a l'estany de la barca *Anna*, amb el nom canviat, i relacionar-lo, com qui no vol la cosa, amb el barquer Caront i les seves traveses per les aigües de l'oblit?».

LA SELVA

joan domènech

Recuperació d'una torre | Al cim del turó de Puigmarí, la gent del Taller d'Història de Maçanet treballa en la recuperació de l'antiga torre de telegrafia òptica i, fa poc, acaba de mostrar als socis i simpatitzants de l'entitat i als interessats en aquests temes del patrimoni l'estat de la seva feina. El president, Juli Campeny, va fer una explicació, a peu de torre, de l'origen d'aquesta construcció i de la utilitat que va tenir en el seu moment, bàsicament entre 1840 i 1860 i en els moments d'efervescència carlina. Hi havia tota una línia de torres que s'estenien des de Barcelona a la Jonquera. Sembla que la distribució d'aquestes estructures fou traçada per Ildefons Cerdà.

Funcionaven a base de senyals amb una mena de pals. Evidentment, amb boira, de nit, i sense aparells idonis per aproximar la imatge, no servien de res. L'alçada de la torre, la volumetria de la qual s'està reconstruint, era d'uns 10 o 12 metres. Tenia base

>> *Figures de porcs senglars en una rotonda de Sant Gregori.*

PEP CABALLÉ

